

spódo ter terjajo za njo veliko odkupnino. — V Panape, otoku Karolinskem, ki je pod španjsko oblastjo, nastala je velika ustaja zoper njo. Španjskega namestnika so ujeli ter so ga umorili še v tisti noči.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Bila še je noč, a Milko še misli, kaj mu je sedaj storiti; tukaj ostati mu ne kaže. Takoj skoči na konja svojega, ter odjezdi doli, sam nevedoč — kam. Čez uro časa prispé na veliko cesto. Sedaj zasliši od daljave konjski peket in drdranje kolesljev. Bila je polna luna, in je toraj lahko videl, koliko kolesljev drdra proti njemu. Bilo jih je 12. Takoj se spomni bratov svojih in kraljičin. „Na vsak način“, je rekel „hočem jedno ustaviti; naprej se morda najstarejša Milica pelja, nje ne kaže ustaviti; hočem pri poslednji to storiti, naj se mi zgodi, kar hoče!“ Kar je namerjaval, to je storil. Ednajst kolesljev pusti mirno mimo drdrati, a zadnjo siloma ustavi. Kraljičina ga takoj spozna, dejala je: „Božji človek, kaj delaš tukaj, in zakaj me ne pustiš v miru se peljati?“ Milko odgovori jecljaje: „Draga kraljičina, rešil bi vas vse rad!“ „To ti ni možno nikdar storiti, dragi Milko; do tje, kamor se sedaj s tvojimi brati drvimo, in do gradú, v katerega smo sedaj kot zakleti obsojeni, ti ni na nikak način možno dospeti. Ako bi imel železne čevlje in pedenj debele železne podplate, raztrgal bi jih poprej, ko bi dospel do četrnih rek, katere bi moral prebroditi. In kaj potem? Brodnar prvi bi te ne smel drugače prepeljati, kakor da ti odseka desno roko. Drugi brodnar bi ti vzel levo roko; tretji desno nogo in četrty levo nogo. Kaj bi si začel, ko bi tako pohabljen prišel čez reke? Potem bi zapazil stekleno, velikansko goro, v njej se nahaja naš grad. Veliko kraljestvo se razprostira v njej. Notri ti pa ni možno priti, ker je gora špičasta in majhna luknjica, kakor v šivanki, vodi va-njo. Vidiš, skozi njo zamore priti le drobna mravljica. Glej! ni ti mogoče nas rešiti!“ Ozrla se je na svojega zvestega rešitelja, ter se odpeljala za svojimi tovaršicami.

Žalostno se je Milko oziral za odhajajočo, mnoge misli so mu rojile po glavi, skoraj mu upanje upade, da še kedaj vidi drage brate svoje in kraljičine. Vendar kljubu temu zasede konja in jo ukrene dalje. Pride na ovinek, ubere si desno, toda ožjo pot. Ko tako nekaj časa jezdi, ugleda ubórno lučico pred seboj. Gre v ono hišico. Nikjer ni žive duše. Preišče natanko vse kote, konečno najde na polici

nekaj steklenic. Vzame prvo, na nji je prilepljen napis: „Kdor pomaže s to tekočino rano vsakojaki zverini, postane ji takoj zdrava“. Milko ugane, da je tukaj čarovnica doma in da se sedaj mudi pri poslih svojih. Vzame steklenico, misleč, to mi utegne koristiti. Hitro zapusti ono kočó ter se poda naglo dalje. Bil je že precej daleč, ko se jame čarovnica za jim glasiti, a ni imela moči, ker so bile nje ure že minole. Tako je srečno odnesel pete.

(Dalje prih.)

Smešnica 39. Učitelj razlaga učencem, kako se raznim živalim pozna, koliko da so stare. Pri konjih pravi, pozna se na zobeh, kaj da so stari. „Kje pa, vpraša potem ključarjevo Franco, „kje pa se kaže pri kurah, ali so še mlade ali že stare?“ „Na zobéh!“ odgovori srčno dekle. „To pa že ne, to“, odvrne učitelj, „saj kura nima zobov“. „Kura“, zagovarja se Franca, „kura jih res nima, toda jaz jih imam“.

Razne stvari.

(Dijaško semenišče.) Njih ekselencija mil. knezoškof so blagoslovili dnes kapelo v dij. semenišču v Mariboru. Kapela je namreč dobila od znotraj vso novo obliko ter jo je g. J. Witzler, malar v Mariboru, precej okusno zmalal.

(Bralno društvo.) Pri sv. Jurju na Ščavnici se je dne 25. septembra 1887 ustanovilo slovensko bralno društvo, katero si je obče znanega korenjaka g. Jerneja Košara za predsednika izvolilo. To društvo šteje do sedaj 54 samih domačih udov. Zatoraj Jurjevčani pogumno naprej in držite se pregovora: „Narod, kateri ne čita, boljše prihodnosti pričakovati ne more!“

(C. kr. namestnik.) Baron Kübeck, c. kr. namestnik v Gradcu, je bil v torek v Trbovljah ter si je ogledal ondašnje okrajno razstavo. Od ondod pa pojde, kakor se sliši, v Celje in Maribor.

(Cerkv. razstava.) Vse cerkvene obleke je bilo na zadnji razstavi v Mariboru 56 mašnih plaščev in 611 drugih večjih in manjših reči, ki jih je pri sv. opravi potreba. V gotovem je društvu šteló za-nje 3564 gld. 83 kr. Večina teh reči pošlje se v Rim sv. Očetu za vezilo o njih 50letnici mašništva, ostale pa se razdelé ubožnim cerkvam naše škofije.

(Ljudske šole.) Letošnje imenovanje c. kr. okr. šolskih nadzornikov za slov. Štajar je to-le: Za mestne šole v Mariboru je c. kr. nadzornik g. J. Kaas, šolski svetnik in ravnatelj na c. kr. učiteljišču v Mariboru; za mestne šole v Celju, g. J. Levitschnigg, učitelj e. kr. vadnice v Mariboru. Za okraje Maribor, Št. Lenart, Slov. Bistrica in Šmarje, g. Franc